

CHECK
Magazine voor de toerist

Check! (Het Nieuwsblad)

Date: 30-12-2023

Page: 19-23+1

Periodicity: Weekly

Journalist: Arthur De Meyer

Circulation: 225000

Audience: 984700

Size: 5 222 cm²

AVE: 52 327 €

Geen plek op aarde fonkelt feller dan het ongerepte witte continent

Noem het geen cruise, maar een expeditie. Net als Shackleton, Amundsen en 'onze' Adrien de Gerlache reisde uw reporter naar het einde van de wereld. Op Antarctica is zelfs een selfie een National Geographic-cover waardig is.

Tekst en foto's: Arthur De Meyer

EXPEDITIE ANTARCTICA

Extase als de eerste ijsberg aan de horizon verschijnt. Kippenvel zo intens dat je ingeduffelde armen wat lijken op de Antarctische kustlijn die nog komen moet. Hier en daar zie je

de eerste tranen van geluk om dit waanzinnig privilege. *The Great White Continent* zie je enkel in 'Planet Earth' op Netflix of op de pagina's van National Geographic. Niet in het echt.

En dan duikt er nog een ijsberg op. En nog één. En nog één... In geen tijd is de *Seabourn Venture* - ons expeditie-schip - omringd door drijvend ijs zo ver als het oog reikt. Van kleine ijsblokjes tot kleppers

groter dan trans-Atlantische tankers. Elegant zigzagt de *Venture* door die ijswoestijn. Eens het langgerekte gouden uur nabij de Zuidpoolcirkel het bevroren ballet van ijs feeriek uitlicht, schieten alle woorden ▶

Een nieuwsgierige dwergvinvis komt even piepen aan het oppervlak en is duidelijk niet onder de indruk van de aanwezige zodiacs.

tekort. Aan de horizon zie je waterpluimen van walvissen.

Terra Australis (In)cognita

De Griekse filosoof Aristoteles speculeerde al over het bestaan van *Terra Australis Incognita*. Pas in 1820 werd het continent *cognita*. Turend naar de ondergaande zon, midden november is dat pas rond 23 uur, overvalt je de vreemde gedachte dat het witte continent niet zo gek lang geleden letterlijk een witte vlek op de wereldkaarten was. Want waren uw (bet-)overgrootouders Sinjoren? Dan is de kans groot dat ze eind 19e eeuw bij Het Steen in Antwerpen de eerste Antarctische expeditie van Hasselaar Adrien de Gerlache en zijn schip de *Belgica* hebben uitgezwaaid. Antarctica was toen werkelijk het einde van de wereld.

Beagle Channel

Antarctica is anno 2023 bereikbaarder dan toen, maar het is nog steeds een ellenlange tocht. Vanop Brussels Airport vlieg je naar Madrid om daar over te stappen richting Argentijnse hoofdstad Buenos Aires. Een nachtje later neem je nog een binnenlandse vlucht van vier uur naar Ushaia, de meest zuidelijke stad op aarde. De eerste ijsberg zie je zo'n 96 uur na vertrek thuis.

De ironie wil dat Ushaia, de poort naar Antarctica, begon als straffokolonie. Het eerste bakstenen gebouw was een gevangenis, steen per steen gebouwd door veroordeelde criminelen. Vandaag is het een havenstad waar avonturiers de tocht van hun leven inzetten, ook wij.

Omstreeks 19 uur zijn de formaliteiten afgerond en heeft het personeel alle bagage naar de uiterst stijlvolle kajuiten gebracht. De *Venture* vaart af en vanop de balkons van de suites, elke kajuit heeft zeezicht, wordt voor het eerst geoost. Naarmate de *Venture* door de *Beagle Channel* – vernoemd naar het schip van Charles Darwin – vaart, zakt de zon en daalt de luchttemperatuur. Het deinen van de gol-

ven is plots voelbaar. *Drake Passage* nadert.

Die zeestraat tussen het Beaglekanaal en de punt van het Antarctische schiereiland is berucht ruig. In de *Heroïsche Tijd van Antarcticaverkenningen* (1897 tot 1922), ingezet door de expeditie van de latere baron de Gerlache, claimde de zeestraat meer dan één schip. Het is het kolkende kruispunt van de Atlantische en Stille Oceaan én de Arctische wateren. In geen tijd staan er schuimkoppen op de golven. Wie na het diner vooraan het schip nog enkele drankjes wil nuttigen, moet z'n glas stevig vasthouden.

Drake's shake

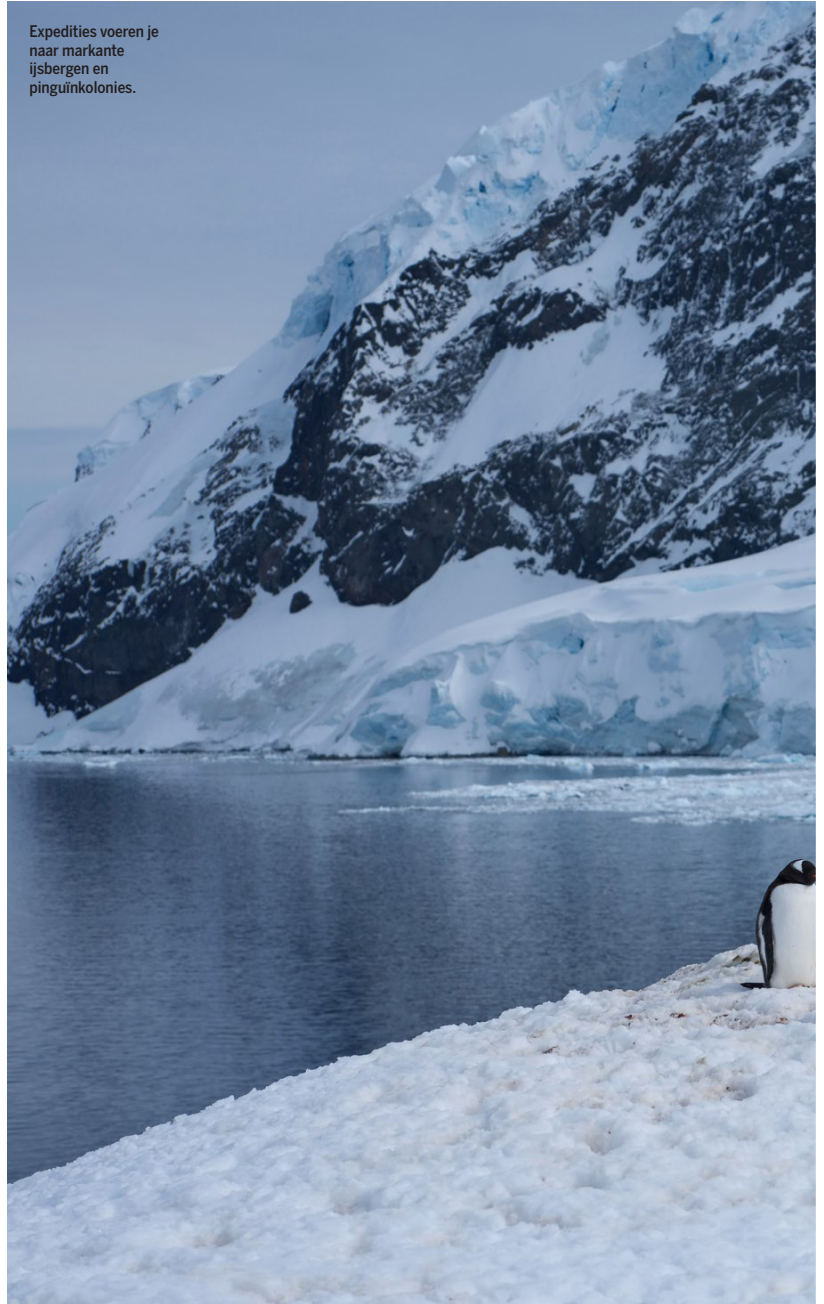
Trevor Connolly, de *executive* chef aan boord, grijnst aan het einde van zijn shift naar de landrotten en hun spaghetti-benen (*niet uw reporter trouwens, red.*) bij een klein glaasje whisky aan de bar. "Wil je weten hoe ruig de zee is? Kijk naar de bars en de buffetten. Als het personeel plastic folie spant om vallende flessen en glazen op hun plaats te houden, is ze best ruig."

Die ochtend behoedt plastic folie het ontbijtbuffet. Zowat de helft van de gasten slaat groen uit. *Drake's shake* is geen lachertje. "Zeeziekte voelt aan als een hevige kater", zal een medereiziger me later toevertrouwen.

Drijvende ijssculpturen

Een dag later is de zee gekalmeerd. Bij de opkomende zon fonkelt het Antarctisch landschap. Het is uitzonderlijk windstil in Mikkelsen Harbor, onze eerste stop. Het water lijkt wel een spiegel tot groepjes pinguïns rimpelingen veroorzaken. Sierlijk zwemmen ze tussen drijvende, abstracte sculpturen met een monumentale kustlijn van ijs en sneeuw als achtergrond van dat levend schilderij. Nu wordt duidelijk hoe fel aquamarijn het arctische ijs in het écht is. Het is geen filter. De panorama's maken zo'n indruk dat ze wel door AI gegenereerd lijken.

Expedities voeren je naar markante ijsbergen en pinguïnkolonies.

Helemaal onwettelijk is de planning voor de rest van de dag: "Hier gaan we straks aan land om een kolonie pinguïns te zien, maar eerst ga ik kajaken naar een baai waar zeehonden rusten".

Waterdichte pakken krijg je te leen en na een korte veiligheidsbriefing vaart een zodiac naar het startpunt van de kajaktocht. Eens in het bootje is de zeebodem zichtbaar. Een school pinguïns zwemt onder de kajak door. Niet veel later: de eerste Weddellzeehond, zo'n zeven meter voor de boot. De kajakers zijn sprakeloos. Buiten het klotsende water en het krakende ijs hoor je niets. De symfonie van stilte is majestueus.

Die ene zeehond die even kwam piepen, volgt de kajakers en zwemt een baai in met een kolonie Gentoo-, ofte Ezelspinguïns binnen. Op het rotsige strand liggen nog zeehonden te rusten. Arctische aalscholvers,

albatrossen en stormvogels vliegen over je hoofd. Later op de dag zal ik nog een bultrugspotten die *Free Willy*-gewijs uit het water springt. Dit alles lijkt niet echt. *Kan er iemand in mijn arm knijpen?*

En het delirium gaat door. Na de twee uur durende tocht wacht een zodiac ons op om aan land te gaan. Daar: nog meer pinguïns. Wat de komende dagen nog komen moet: krabbenrobbers, pelsrobbers, dwergvinvissen, grienden, een vijfenthal orka's – in rondjes stakend om een ijsberg met een arme zeehond op – en een koppel vinvissen, op de blauwe na, de grootste wezens op aarde.

"Waar zijn al uw spullen geweest?"

De landschappen en stops zijn gevarieerd. We bezoeken meerdere pinguïnkolonies,

historische poolbasissen en een half onder lava bedolven nederzetting van walvisvaarders op een actieve vulkaan. Tip voor wie *Deception Island*, die actieve vulkaan, bezoekt: steek je blote hand in het zwarte zand en voel hoe warm de rokende grond is in wat lijkt op een besneeuwd maanlandschap. Het weer? Als wij overwinteren, is het lente op Antarctica. Gemiddeld is het dan slechts -2 °C, maar als de wind opsteekt, daalt de gevoelstemperatuur.

Ongeacht de omstandigheden: als je aan land gaat, waken de expeditieleiden dat niemand te dichtbij de pinguïns en artefacten komt. Wie per ongeluk wat door de sneeuw zakt, krijgt vriendelijk de vraag de put te dempen. Algauw wordt komisch duidelijk dat pinguïns op het vasteland geen natuurlijke vijanden hebben. Ze geven werkelijk geen knijp om je aanwezigheid. Sommige zijn

Brown Station is een Argentijnse wetenschappelijke basis in Paradise Bay.

Champagne en premium spirits zijn inbegrepen, enkel voor Dom Perignon moet je bijbetalen.

“De eerste ijsberg zie je zo’n 14.000 km of 96 uur na vertrek”

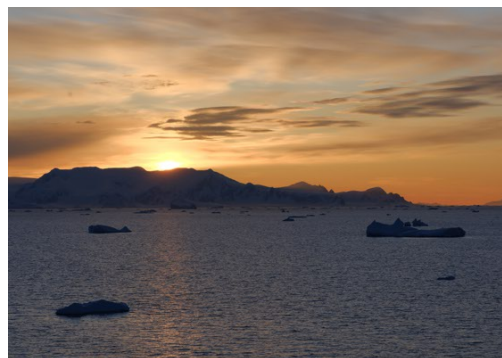

Tussen de expedities door organiseert Seabourn ook een *polar plunge*. Die dag was het water ver beneden het vriespunt. Uw reporter moest bovendien twee keer duiken omdat de fotograaf vergat af te drukken. Foto Daniel Fox

zelfs nieuwsgierig. Als ze naar je toe komen, moet je uit de weg gaan, aldus de briefing.

Toch voelt het als indringen. Antarctica is van de laatste ongerepte natuur op aarde. Is dan

niet alle aanwezigheid storend? Zeker is dat zo’n landing aan zeer strenge regels gebonden is. Al je kledij en spullen worden voor de eerste expeditie grondig geïnspecteerd.

Als het gouden uur nabij de Zuidpoolcirkel het bevroren ballet van ijs feestelijk uitlicht, schieten alle woorden te kort.

Graspollen in de klittenband van mijn zeilbroek – met drie lagen lang thermisch ondergoed overigens een prima waterdichte polaire broek – plukte een expeditieleider minuti-

eus los. Wandelstokken en fotostatieven moet je dippen in *Virkon*, een ontsmettende vloeistof. Fototassen en jaszakken worden binnenstebuiten gekeerd en gestofzuigd.

Nog om contaminatie te vermijden, krijg je een stel waterdichte laarzen te leen. Zitten en knielen mag niet – wie dat wel doet, moet aan boord zitvlak en knieën laten sprayen met de ontsmettingsvloeistof. Na elke landing ziet een expeditieleider er vriendelijk, doch kordaat op toe dat alle poolreizigers hun schoenen schoon schrobben en ontsmetten.

Dan rest nog de olifant in de kamer: klimaatopwarming. Nog nooit ben ik zo ver op reis gegaan; ruim 14.000 km van huis. Geen expeditieleider aan boord die de voetafdruk van deze reis ontkent. “*Voyager c’est power*”, zegt Charly, een eloquente Franse speleoloog en ondergrondse kajaker die expedities begeleidt. “Het zou groener zijn om op het strand van Schevevingen te gaan zitten”, zegt kapitein Jeroen Schuchmann, een Nederlander. “Maar dit schip is nog geen twee jaar oud, modern ▶

Een koppel krabbenrobben rust uit op een ijsberg. Leuk weetje: aan land zijn ze schuchter omdat ze dan, in tegenstelling tot onder water, niet bijster veel zien.

“Het voelt toch als indringen. Antarctica is van de laatste ongerepte natuur op aarde”

Wrakken, of zeg maar schuiten, die door walvisvaarders in 1825 op Deception Island werden achtergelaten.

en in verhouding best zuinig. Omdat we lid zijn van IAATO (een organisatie die erover waakt dat touroperators op Antarctica de regels volgen, red.) houden we ons aan heel strenge regels.”

Expeditioneleider Nikki ziet het als volgt: “Exploren is des mensen. En als je Antarctica wenst te zien, is dit een van de beste manieren om het te doen. Zie je dat kleine zeilschip daar?” We liggen in Port Lockroy, een baai met een historische basis van de Britten uit 1944. Even googelen op naam van het zeilschip leidt naar een, naar eigen zeggen, duurzame touroperator. Niet veel later skiet dat gezelschap een gletsjer af. “Dat zouden wij van IAATO niet mogen omdat je te veel sporen achterlaat. Zouden ze Virkon aan boord hebben? Ik denk het niet.”

Tot in de puntjes gepland

Een normaal dagje *Antarctic Experience* ziet er als volgt uit: rond acht uur rustig ontbijten in het restaurant of de kajuit. Tegen negen uur een ommetje op het dek om de nieuwe, hallucinerende panorama's tot je te nemen. Indien er tijd is voor de eerste expeditie van de dag kun je een lezing meepikken in het *Discovery Centre*. Dat is 's werelds meest stijlvolle aula, met pluchen zetels en personeel dat koffie (of indien gewenst aperitief) rondbrengt.

De expeditieleiden die lezingen geven, hebben veelal een doctoraat op zak. Stuk voor stuk zijn het begenadigd vertellers. Rody, een Brit even zoetgevooid als Stephen Fry, deelt levensverhalen van onbekende doch heroïsche poolreizigers zoals Tom Crean. Udo, een Duitse expeditieleider, vertelt over die ene keer dat hij met twee vrienden kampeerde op een drijvende ijsberg. Jean-Paul, de Peruviaanse ornitholoog aan boord, geeft context bij alle soorten pinguïns die het continent rijk is.

Per dag doe je, indien het weer het toe laat, twee expedities. Bij de eerste ga je door-

gaans aan land, in de namiddag is het een zodiac-expeditie: een tour langs markante ijsbergen, pinguïnkolonies, wateren waar veel walvissen passeren ... Die *zodiac* tours en *landings* zijn inbegrepen in de prijs, maar Seabourn biedt ook extra expedities aan tegen betaling. Een kajaktour duurt twee uur en kost 200 dollar. Voor de reservaties geldt: wie eerst komt, eerst maalt.

Daarnaast kun je ook – en dit is geen grap – een tochtje maken in een onderzeeër. Titan-scenario's zijn uitgesloten: de stalen buis die onderweg naar de Titanic implodeerde, was een rotte schuit in vergelijking met deze schepen. De Nederlandse bouwster, U-Boat Worx, levert zowel aan onderzoeksschepen als miljardairs. Heeft Elon Musk er eentje? “Mag ik écht niet zeggen”, aldus een Nederlandse ingenieur van U-Boat Worx.

Onder water zie je Antarcisch koraal, grote zeesponzen, zwermen kril, hier en daar een ijsvis, grote veelarmige zee-sterren ... Het is allemaal bijzonder buitenaards om zien, maar ook bijzonder duur. Een tochtje duurt 45 minuten en kost 1.000 dollar per persoon. “Het is heel cool, maar de Rode Zee of het Great Barrier Reef is het niet”, vat een gast het samen.

Superlatief van luxe

Welke miljardair een duikboot als pleziervaartuig heeft, is alsnog een mysterie, maar aan boord van de *Venture* zou hij of zij zich prima thuis voelen. Seabourn staat bekend om z'n *all-inclusive* ultraluxe. Dineren kan in drie restaurants: een gezellig *casual* buffet, een met wit linnen gedekt à la carte-restaurant en een sushibar, inclusief pianist. Wat je ook kiest: alles is inbegrepen. Ook de kreeft. Net als alle drankjes. De roomservice is 24/7 en brengt indien gewenst een portie kaviaar bij het ontbijt, lunch of diner. Toen we inscheepten, was het kamermeisje in paniek omdat we geen *in-room drink preference*

hadden doorgegeven. “Zal ik elke dag een nieuwe fles champagne in de minibar zetten?” Euh graag. Enkel als je Dom Perignon of een flesje Châteauneuf-du-Pape wenst, moet je bijpassen.

Extreme weelde op zo'n extreme bestemming trekt een speciaal slag mensen aan: de excentrieke 0,1 procent. Een greep uit de gastenlijst: een Brits koppel dat fortuin maakt met het aanleveren van leerkrachten Japans en keramiek aan privescholen. Een Hawaiïaanse Getty-fotograaf op rust die ook in vastgoed doet. Een man die tijdens de partitie van India en Pakistan naar de VS vluchtte om in hotels te gaan werken en daar opklom tot hoofd van een hotelgroep, die opgekocht werd door Marriott Bonvoy. Stuk voor stuk lijken ze personages uit een film van

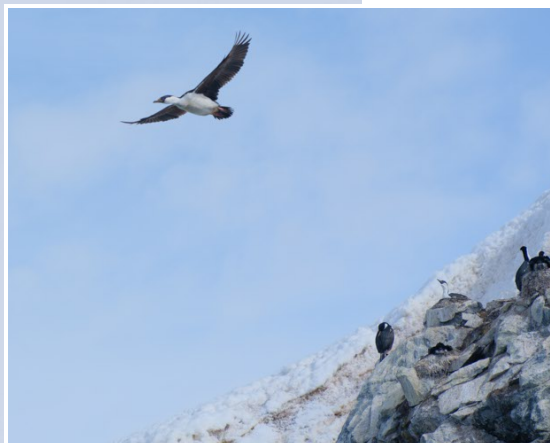
Wes Anderson.

Bij afvaart was het schip met 250 gasten *fully booked*, maar tot enkele weken voor vertrek waren er nog kajuiten beschikbaar voor ruim 11.000 euro per persoon. Uit rondvraag blijkt echter dat gasten die goed op tijd boeken minder betalen. Een Belgisch koppel uit de Brusselse rand – dat hun jubileumfeest liet varen voor deze tweede huwelijksreis – reserveerde ruim een jaar op voorhand en betaalde naar eigen zeggen rond de 8.000 euro per persoon. Doorheen het jaar biedt Seabourn promoties aan die daar in de buurt van komen. Dat is nog steeds veel geld, maar deze maatschappij, recent nog door Forbes bekroond tot ‘Best Luxury Cruise’, maakt haar belofte in elk geval waar: dit is zonder enige twijfel dé trip *of a lifetime*.

Wanneer een kolonie poolreizigers een kolonie pinguïns ontmoet, zijn enkel die laatste niet onder de indruk.

Een Antarctische aalscholver vliegt over een zeldzaam onbesneeuwde rots waar zijn soortgenoten nesten en broeden.

Ww reporter start gebiologeerd naar de horizon om zoveel natuurpracht.

Deze foto werd niet bewerkt, zo fel aquamarijn is het Arctische ijs écht.

De formule 1-wagen onder de fotocamera's

Een uitzonderlijke reis vereist een uitzonderlijke camera voor uitzonderlijke foto's. Smartphones maken puik vakantiekiekjes, maar op fotosafari schieten ze veelal tekort. Vrijwel alle beelden bij deze reportage werden gemaakt met de GFX 100 II, de nieuwe digitale middenformaatcamera van Fujifilm (met dank aan Fujifilm België).

En we kunnen formeel zijn: deze camera is een beest. De beeldkwaliteit is met 102 megapixel hallucinant. Tot enkele jaren geleden was dit enkel weggelegd voor technische camera's ter waarde van een studio of appartement. Vandaag zit het in een relatief draagbaar toestel. Ook de klassieke euvels synoniem aan middenformaat – srome autofocus, trage verwerkingssnelheid, beperkte burst ... – zijn hier helemaal van de baan. Om het met sportwagens te zeggen: dit is geen Lamborghini. Zelfs geen Bugatti, maar wel een formule 1-wagen. Dat zie je ook aan de prijs: 7.899 euro voor de body. Een nieuwe professionele standaard en waanzin voor een amateur. Maar dat is een reis naar Antarctica ook. (adm)

Op poolcruise met Seabourn

- **Wat** Expedities naar Antarctica duren 10 dagen of langer. Beide expeditie-schepen – Seabourn Venture & Seabourn Pursuit – zijn polaire categorie en ultraluxeus ingericht en bieden dito service. Info: www.seabourn.com
- **Prijs** Vanaf om en bij 8.000 euro (mits kortingen) tot ruim 20.000 per persoon (voor langere reizen), chartervluchten Buenos Aires - Ushuaia zijn veelal inbegrepen in de prijs.
- **Vluchten** Reizen naar Argentinië kan – met overstap in Madrid – met Air Europa. Deze vrij recente Spaanse maatschappij, 3 sterren aldus Skytrax, heeft een moderne vloot met correcte beenruimte op de langeafstandsvlucht. De service is evenwel correct, maar verwacht je niet aan de hartelijkheid en service waar KLM-, Emirates of andere premium maatschappijen om bekend zijn.

EXPEDITIE ANTARCTICA

Pinguïns & champagne op de Zuidpool

